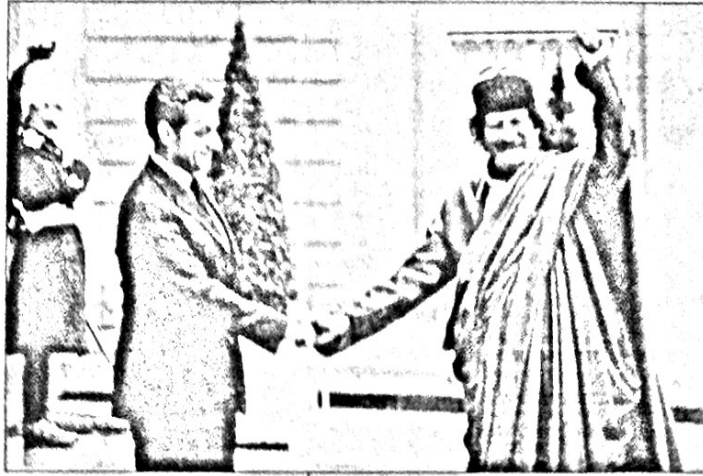

دیروز و امروز...

از: دکتر عزیزاله سلیم پور
نیس - فرانسه

میشل گور فینکل ضمناً سردبیر نشریه مهم فرانسوی بنام Valeurs Actuels است و نیز با جرارد آمریکایی مهم نظیر The wall Street Journal و The N.Y. Sun و دیگران همکاری میکند. وی کتابهای مختلفی نوشته که همه با موفقیت روبرو بوده اند.

در سال ۱۸۰۳ ایالات متحده آمریکا بیست و هفتمین سال استقلال خود را جشن میگرفت، کشوری که ۵ میلیون نفر جمعیت داشت و بتازگی با خرید لوئیزیان

در دو هفته گذشته در فرانسه غوغایی پیا پیا بود. زیرا معمر قذافی بدعوت نیکولا سرکوزی رئیس جمهوری فرانسه برای

یک دیدار رسمی و امضاء قراردادهای تجارتي به این کشور آمده بود. صدای اعتراض از هر طرف بلند بود که چرا یک دیکتاتور که مسئول مرگ صدها بیگناه در هواپیمایی بر فراز «لوکربی» بوده است را در کشور حقوق بشر پذیرفته اند.

از ناپلئون مساحت خود را دو برابر کرده بود، نه فقط لوئیزیان امروزی (۱۱۲,۰۰۰ کیلومتر مربع) بلکه مجموعه سرزمین هایی که امروز شامل مونتانا، کولورادو، کانزاس، اوکلاهما، ارکانزاس، میسوری و لوئیزیان میباشد بمساحت ۲ میلیون و صد هزار کیلومتر مربع بقیمت هر هکتار ۷ سنت آمریکائی خریداری شده بود!

کل معامله ۱۵ میلیون دلار و برابر بودجه سالیانه فدرال آمریکا در آن زمان بود لذا دولت آمریکا برای اینکار وامی گرفت که با بهره آن برایش ۲۵ میلیون دلار تمام شد ولی به نازش می ارزید و معامله خوبی بود چرا که از این پس کشور آمریکا به قاره ای تبدیل میشد و بصورت یک قدرتمند ژئوپولیتیک ظهور می نمود.

در همان سال یعنی در سال ۱۸۰۳ آمریکا ده درصد بودجه سالیانه اش را به باج گیران شمال افریقایی معروف به «بربرها» پرداخت میکرد! این «بربرها» شامل چهار کشور افریقایی مراکش، الجزایر، تونس و لیبی میشدند که در حقیقت نوعی امپراطوری متشکل از مراکش بعلاوه سه نیمه پادشاهی عثمانی بصورت دزدان دریایی رسمی در آبهای اقیانوس اطلس و دریای مدیترانه حکمرانی می کردند. کشتی های کوچک و سرریششان، کشتی های اروپایی و آمریکایی را بازداشت میکردند، محموله ها را می دزدیدند و صاحبان اجناس و دریانوردان را به زندان می انداختند و سرنوشت سیاهی در انتظار آنان بود. اگر فامیل و یا انجمن های خیریه باج لازم را برای رهایی آنان نمی دادند زنان و کودکان برای بهره جویی

البته در این میان بعضی ها مانند «راما یاد» از روی صداقت و انسان دوستی اعتراض میکردند و برخی دیگر بنا به «عادت و رسم» در کشور فرانسه فقط چون در حزب مخالف دولت هستند به هر کار دولت حتی اگر آنکار جزو برنامه های گذشته خودشان باشد مخالفت میکنند و میتینگ و تظاهرات راه می اندازند.

البته دولت و رئیس جمهور برای دفاع از این دعوت میگفتند قذافی اگرچه در گذشته یک تروریست بوده ولی اکنون پخته شده دست از تروریست بازی برداشته، برنامه اتمی خود را بکنار گذاشته و از زمانیکه بمب ریگان روی خیمه اش دختر او را کشته دیگر قصد کشتن دیگران را ندارد. بنابراین باید با او روابط جدیدی بر مبنای صلح و دوستی برقرار کرد تا کسانیکه در جهت مخالف او در حرکتند و از جنگ و ستیزه جوئی سخن میگویند و از اعمال تروریستی پشتیبانی میکنند بهوش آمده تغییر مسیر دهند.

اما در این میان عده ای هم می گفتند آقای قذافی عده ای پرستار رومانی و یک پزشک فلسطینی بیگناه را مدت ۷ سال زندانی کرده، شکنجه داده و در معامله پایاپای بشرط پذیرفته شدن در فرانسه آنها را آزاد کرده است؛ لذا آنها نوعی پاداش و باج گیری تلقی میکردند.

مقاله ای که در زیر بنظرتان میرسد ترجمه ای بقلم آقای میشل گور فینکل رئیس انستیتوی اروپایی ژان ژاک روسو متخصص در تحقیقات استراتژیک و ژئوپولیتیک است.

دفتر وکالت روبرت بی چوپان

ROBERT BICHOUPAN, P.C.
Attorneys at Law

- Robert Bichoupan
- Robin S. Laveman
- Carolyn Bichoupan
- Jennifer Calvao

- 1031 Exchanges
- Closings
- Property Tax Reduction
- Commercial
- Contracts
- Leases
- Evictions
- Corporate
- Wills and Trusts
- Family

- تعویض املاک ۱۰۳۱
- کلرینگ مستعلات
- کیم کردن مالیات منزل
- مستغلات تجاری
- تنظیم قراردادها
- تنظیم اجاره نامه
- ثبت شرکتهای سهامی
- دعاوی حقوقی تجاری
- تنظیم وصیت نامه
- امور خانوادگی

Tel: (516) 482-1186

Fax: (516) 482-7614

Robert@Bichoupan.com

Over 15 Years Experience

با بیش از ۱۵ سال سابقه

Free Initial Consultation

مشاوره اولیه رایگان

Great Neck

175 East Shore Road,
Great Neck, NY 11023

جنسی بفروش میرسیدند و مردان بعنوان برده در معادنی که مرگ و میرش ۵۰ درصد بود بکار گرفته میشدند. چیزی که از طرفی انحرافات «مارکی دوساد» و از طرف دیگر گولاگ را مجسم میکند.

کشورهای اروپایی که دائم در حال جنگ با یکدیگر بودند قدرت و فرصتی که به این وضع خاتمه دهند را نداشتند. برای آنها پرداخت نقدی به باجگیران شمال افریقایی در مقابل حفاظت از کشته هایشان که رقمش بیشتر مقرون به صرفه بود و در حقیقت به تقاضای این مافیا تسلیم میشدند.

ایالات متحده که با کسی در جنگ نبود و در آنطرف نیمکره بی طرف مایل به تجارت بی دردسر با این و آن بود نیز به این باج دادن به دزدان دریایی دولتی تن داده بود.

در سال ۱۸۰۳ این باج گیری به حد اعلا رسیده بود. اعضاء کنگره و دولت فدرال دیدند که این «بربرها» نه فقط به باج گیری شدت بیشتری میدهند بلکه از این پس درخواست کشتی های جنگی و اسلحه نیز میکنند تا کشتی های مسافرتی را چپاول نکنند و در حقیقت هر چه بیشتر به تقاضاهای آنان تن در میدهند توقع آنان بیشتر میشود بطوریکه از اسلحه ها و کشتی های ضبط شده بر ضد خودشان استفاده میشود تا دوباره قراردادهای گذشته را زیر پا گذاشته درخواست های دیگری را عرضه دارند. آنها حساب کردند مبالغی که از آغاز استقلال تاکنون به این کشورهای باج گیر پرداخته شده درست معادل قیمتی است که برای خرید لوئیزیان از ناپلئون پرداخته اند.

آیا در اینصورت به این روش نمی بایست خاتمه داد و با زبانی دیگر وارد مذاکره شد؟

آیا بجای باج دادن به سلطانهای مراکشی لیبی و الجزایر بهتر نیست یک نیروی دریایی قوی بوجود آورد تا بازرگانان بتوانند با خیال راحت بر روی اقیانوس و دریاها کشتی رانی کنند و احترام آمریکا را در آن ناحیه بر جای نگه دارند؟

این همان کاری بود که آغاز کردند. بوجود آوردن نیروی دریایی ایالات متحده آمریکا (US Navy) و تفنگداران دریایی (Marines) و سپس بمساران تریپولی و الجزایر در سال ۱۸۲۷. نیروی دریایی انگلستان و فرانسه و روس که از موفقیت آمریکا تجربه گرفته بودند نیز به نیروهای دریایی ترک و مصر حمله کردند و نتیجه آن آزادی و استقلال یونان شد. در سال ۱۸۳۰ نیروی دریایی فرانسه الجزایر را گرفت و سیستم باجگیری «بربرها» برای همیشه نابود شد.

البته هر گونه تشابه بین این صفحه از تاریخ با اخبار آمریکا و اروپای دسامبر ۲۰۰۷ فقط تصادفی است!